

Sint Willebrord in beeld

VERVOLG VAN PAGINA 3

Schooldirecteur Edwin Nelemans: „We merken dat middelbare scholen soms bij voorbaat gedragsproblemen van kinderen uit Sint Willebrord verwachten: schandelijk eigenlijk.” FOTO TON VERMEESCH/PIX4PROFS

Het zijn incidenten die passen in het beeld dat veel buitenstaanders toch al van Sint Willebrord hebben. Een dorp van messentrekkers en drugsdealers, maar wel met gestofzuigde voortuintjes. Een criminele reputatie die in de loop van een aantal eeuwen werd opgebouwd. Al lopen de misdaadcijfers hier inmiddels aardig in de pas met die van andere plaatsen in de regio. Toch komen de Willebrorders niet van hun slechte naam af.

Wat nieuwkomers fout doen

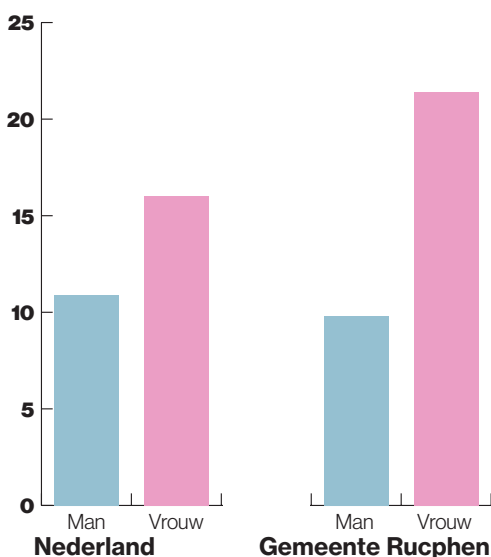
Dat is niet terecht, vindt Els Vos (78). Ze kwam in 1981 van boven de rivieren in Sint Willebrord wonen, met twee jonge kinderen. „Onze jongste is geadopteerd: volgens mij het eerste kindje in het dorp met een donkere huidskleur. Het eerste wat de buurvrouw zei was: ‘Als we jullie niet mogen, ben je binnen een half jaar weg’. Kennissen van ons vertrokken inderdaad na een paar maanden, maar wij zaten hier prima. En als je er eenmaal in zit – zeker toen nog – doen mensen hier alles voor je.”

„De fout die nieuwkomers vaak maken”, legt Els uit, „is dat ze niet alleen iets vinden van hoe andere mensen dingen doen, maar zich daar ook mee bemoeien.

Mantelzorg

Percentage mantelzorgers cijfers uit 2020

BRON: GGD/RIVM

Hier geldt: jij bemoeit je niet met hoe ik dingen doe, dan doe ik dat bij jou ook niet. Ik vind dat prettig. Toen we hier kwamen, waren onze kinderen 7 en 3. Met de jongste hebben we, ondanks zijn huidskleur, nul gedoe gehad in het dorp. Kinderen zijn hier sowieso heilig. Ik ben weleens met een van de kinderen naar mensen toegegaan omdat-ie een kras op hun auto had gemaakt. Ze waren niet boos, ze wilden hem snoep geven.”

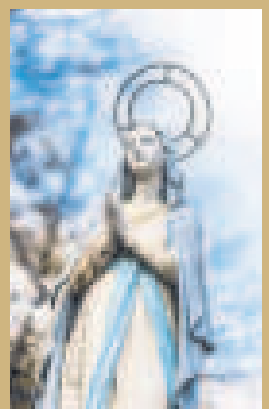
Madelief (50), die haar achternaam liever achterwege wil laten, verhuisde ook van de Randstad naar 't Heike. „Een collega schrok toen ik zei dat ik naar Sint Willebrord verhuisde. Alle wilde verhalen kwamen langs: ‘een drugsdorp, gevaarlijk, je kunt op elke straathoek een pistool kopen.’ Nou, ik heb nog nooit zoveel contact gehad met burens als hier. Ik vind dit de sociaalste plek waar ik ooit heb gewoond. Er zijn me nooit drugs aangeboden en ik heb ook geen wapen. Dat collega's van mijn man daar grapjes over blijven maken, doet ons niet zoveel. We hebben zelf ondervonden dat die verhalen niet kloppen. Laat ze maar kletsen.”

Dochter kwam thuis met 'Heikesgast'

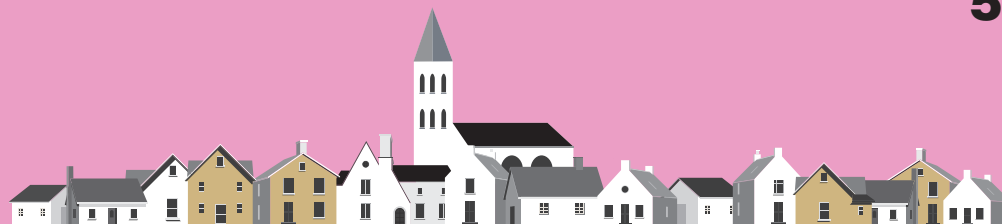
Ondernemer Ton Jaspers, geboren en opgegroeid in Sint Willebrord maar tegenwoordig woonachtig in Rucphen, kampte ook lang met het slechte imago van zijn geboortedorp. Hij merkte dat hij 'best wat extra stappen moest zetten' richting zijn Rucphense schoonouders, toen hun dochter met een 'Heikesgast' thuiskwam.

„En toen ik ging solliciteren, mocht ik vaker op gesprek komen als ik hun adres in Rucphen gebruikte, in plaats van ons adres in Willebrord. Dat is verschrikkelijk, ja. Net zo verschrikkelijk trouwens als wanneer een Marokkaanse jongen met een goed stel hersens geen uitnodiging krijgt vanwege zijn naam.”

Burgemeester Marjolein van der Meer Mohr van de gemeente Rucphen heeft een afkeer van, wat ze noemt, 'dat uitvergrooten' van misstanden in het dorp. „Het is allemaal vreselijk. Maar misstanden komen in alle gemeentes voor. Toch wordt zoiets minder uitvergroot als het in een van onze andere kernen speelt. Neem de laatste twee drugs panden die

FOTOS: JORIS KNAPEN/PIX4PROFS

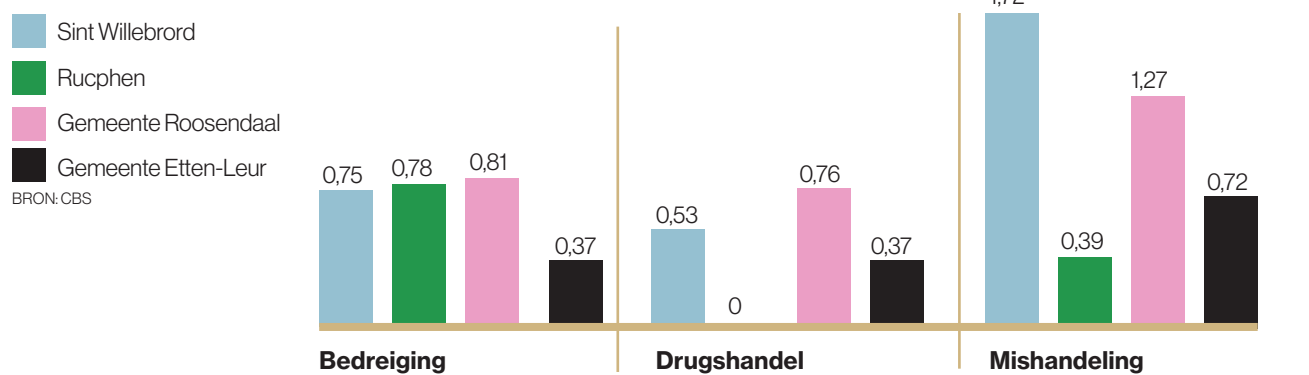
Driebanden in gemeenschapshuis De Lantaarn.

FOTO RAMON MANGOLD/PIX4PROFS

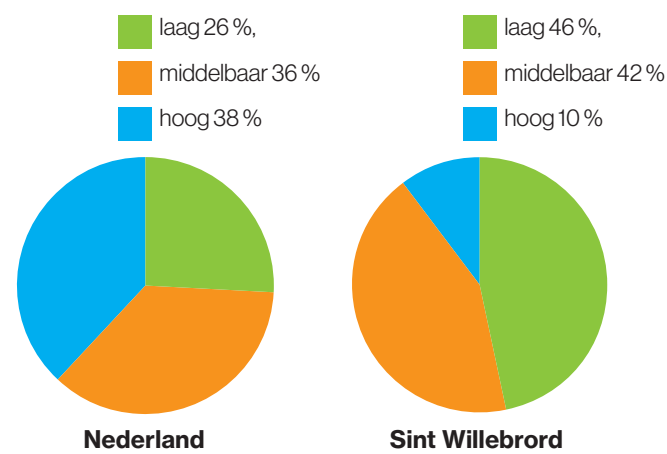

Criminaliteit

Aantal misdrijven per 1000 inwoners in de eerste 6 maanden van 2024:

Opleidingsniveau (bevolking 15-72 jaar) BRON: CBS

ik heb gesloten. Die zaten niet in Sint Willebrord, onze grootste kern, maar in Zegge en Rucphen.”

‘Zo meisje, ga je dáár zitten?’

Zelf kreeg de VVD-bestuurder ook te maken met vooroordelen, toen dertien jaar geleden bekend werd dat ze burgemeester zou worden van de gemeente waar Sint Willebrord bij hoort. Onder anderen van Ivo Opstelten, oud-burgemeester van Rotterdam en destijds minister van Veiligheid en Justitie. „Zo meisje”, zei hij, ‘ga je dáár zitten?’

Edwin Nelemans, directeur van basisschool Heilinde in het dorp. „Als ergens anders een naar incident plaatsvindt, zien mensen het ook letterlijk zo: als een naar incident. Maar als het in Sint Willebrord gebeurt, denken mensen dat zulke dingen hier normaal zijn. Terwijl hier net als in andere plaatsen geldt: uitschieters zijn een uitzondering, niet het algemene beeld.”

Of het dorp last heeft van zijn negatieve imago? Zeker. Jongeren vermelden soms een andere woonplaats in sollicitatiebrie-

ven, omdat de kans dan groter is dat je op gesprek mag komen. „Toen mijn dochter ging studeren, zeiden de ouders van een vriendin dat ze ‘dat meisje uit ‘t Heike’ niet mee naar huis mocht nemen”, vertelt een Willebrordse die anoniem wil blijven.

Ook Nelemans ziet dat het imago van het dorp impact heeft. „Sommige leerlingen durven bijna niet te vertellen waar ze vandaan komen. We merken dat middelbare scholen soms bij voorbaat gedragsproblemen van kinderen uit Sint Willebrord verwachten: schandalig eigenlijk. En we hebben weleens moeite om stagiairs te vinden, omdat er begeleiders zijn die stages in het dorp afraden.”

‘Dat houd je geen half jaar vol’

Buitenstaanders die in het dorp komen wonen, stellen hun beeld vaak snel bij. Neem Dante Deterala (57). Zijn vrienden verklaarden hem voor gek toen hij verhuisde: ‘Ga jij als homo en Filipino een kapsalon in Sint Willebrord beginnen? Dat houd je geen half jaar vol’. Maar dat half jaar is inmiddels meer dan een kwarteeuw.

Zijn salon Kam & Schaar zit nog steeds in hartje Willebrord. „Dit is mijn thuis.”

Nieuwsgierig naar ‘dat donkere kappertje’

Hij kwam er bij toeval terecht. Als jonge kapper in de Filipijnse hoofdstad Manilla leerde hij een Bredanaar kennen. Ze hielden contact en in 1991 zette Deterala koers naar Nederland. In zijn koffer zat niet veel meer dan een kam en een schaar. Na een poosje in het Ginneken te hebben gewerkt, begon hij met zijn toenmalige partner voor zichzelf. In Sint Willebrord.

„Ik kende het dorp helemaal niet. Dat ze hier een hekel aan homo’s en buitenlanders zouden hebben, kreeg ik als waarschuwing mee. Een fabeltje hoor, in de wijk achter ons wonen heel wat homostelletjes.” De nieuwkomer had het meteen druk. „Mijn nieuwe dorpsgenoten waren nieuwsgierig naar dat donkere kappertje dat ook nog eens lekker Aziatisch kan koken.”

De import-Willebrorder is komend voorjaar te zien in de reallifesoap *Sint Wil-*

lebrord, mirakel van Brabant die RTL4 na edities in Volendam en Urk liet maken over het dorp. Net als andere dorpsgenoten die in de serie zitten mag hij er nog geen woord over zeggen. „Ik heb zwijgplicht, daar heb ik voor moeten tekenen. Sorry.”

Opnieuw dat stereotiepe beeld

In de trailer die al uitkwam, wordt duidelijk dat de tv-serie veel clichés over ‘t Heike uit de kast haalt. Tuinen worden met chloor geschrobd, daken gestofzuigd en roken doen bewoners in de goed bijgehouden voortuin. En de rolluiken zijn dicht, in ‘rolluikcity’. Waarom opnieuw dat stereotiepe beeld? Van RTL krijgen we geen antwoord. „De makers”, zo laat een woordvoerder weten, „zijn nog bezig met draaien en willen daarom nog niet reageren.”

Schooldirecteur Nelemans maakt zich zorgen over de serie. „Ik ben een beetje bang dat die straks weer alle vooroordelen bevestigt. Terwijl ik onze leerlingen gun dat het beeld een keer wordt bijgesteld.”